

ARADUL

DACTIA și ADMINISTRATIA:
RAD, Str. Eminescu No. 18.
Telefon: 266.

Organ al Asociației »Infrățirea«
Apare săptămânal.

„Cea dintâi sarcină pe care cu toții trebuie să o în-deplinim astăzi, este să punem temeliile unei țri sigure de viitorul ei“.

N. Iorga.

ABONAMENTE:

Pentru particulari:	1 An	Pentru autorități și instituții
150 Leri	8 Luni	250 Leri
80	3 Luni	140
40	70	3 Luni

..... In străinătate dublu.

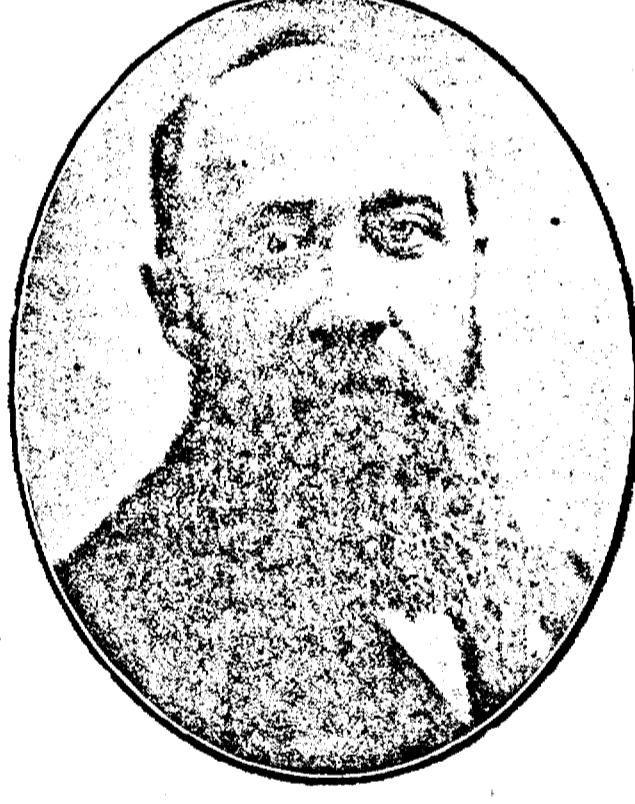
NICOLAE IORGA.

Nicolae Iorga împlinește 60 de ani. Savantul istoric cu renume mondial, luptătorul neobosit și înfrânt al desrobirei și ridicării nașului românesc, omul, care patru decenii revarsă cu o nericie fără de margini comoara de dragoste pentru tot ceia ce este românesc, pentru mai multe, pentru adevăr și dreptate și astăzi sărbătorit de toată larea românească.

De pretutindeni și ca nici odată un egal entuziasm și înțelegere, is-

cnește, în afară de orice formă

mânească și poate întreaga omenire, Nicolae Iorga a primit de mult recunoașterea oficială și mondială a admirării pe care o trezeste. Profesor la cea mai strălucită universitate din lume, — Sorbona — unde ține prelegeri anuale, — el a cucerit titlurile cele mai înalte ale științei și culturii dela Universitățile din Strassburg, Lille, Oxford, Cambridge, Atena etc. ca și de la mariile Universități din centrele americane: Cleveland, New York, Chicago. Peste tot Nicolae Iorga a dus odată cu știința sa ne-

NICOLAE IORGA

convenționalism, — cu forța celului ce rupe ori ce stăvă și pune în cale, — expresia recunoașterii conșiente a stării neam pentru tot ceia ce olate Iorga a făcut pentru el. Iulioasă și înălțătoare reculete, un moment de deplină co-aliune sufletească între națiunea ceștei titlu al gândirei și al sușilor românești, a cărui urașitate de toate zilele și pe care să rămurile a însemnat o iplectă identificare a sa cu e aspirațiunile, cu toate nățele, durele și bucuriile a-ului popor.

Personalitate covârșitoare și nu numai între limitele re-nse ale granițelor noastre, ci în cadru cu mult mai larg, Nicolae Iorga, înseamnă un dăr fă de Dumnezeu țării sale și mirei. Profesor, om de știință, orator luptător al cauzelor nașionale, ca și îndrumător al vieții publice, cel mai fecund tor din căci a avut țara ro-

mărginită, cu arta și talentul său de a vorbi, cu înaltă sa personalitate morală și creștină, cu fermețătorea și comunicativa prezentare a eului său generos, solia științei, culturii și geniului românesc. Căci Nicolae Iorga este întruparea a tot ceia ce specificul românesc are mai distins, a tot ceia ce spiritul latin are mai scăpător și în același timp a tot ceia ce drept credinciosul creștin ortodox are mai divin.

Nicolae Iorga este un apostol! Îndrumător al tinerilor generațiilor, el le-a crescut rând pe rând sădind și desvoltând în ele pe lângă dragostea de țară și idealul unei naționale mari comandamente morale: muncă, cinste și dragoste pentru umanitate. De la înălțimea catedrei sale, prin conferințele sale nemurărate ținute în cele mai depărtate târguri ale țării, prin neobosită sa activitate culturală și ziaristică — Semănătorul, Neamul românesc, Neamul românesc pentru popor

Buletin intern.

● Sforțările d-lui Titulescu de a constitui un guvern de unione națională nu au avut succesul dorit. Convenind principal asupra participării într-un astfel de guvern, partidele politice nu s-au putut înțelege când a fost vorba de repartizarea portofoliilor și mandatelor. Din această cauză, d. Titulescu și-a depus mandatul.

● M. S. Regele l-a însărcinat apoi cu alcătuirea unui guvern în afara partidelor, care să lucreze în camerele național-țărăniști. Nici această încercare nu a reușit.

etc. — el a luptat pentru formarea tineretului — a acestui tineret pe care nici un român nu l-a iubit vreodată cu o dragoste mai caldă și mai înălțătoare, — cu vorba, prin scris și cu fapta. În toată această activitate ce ține de patru decenii — actualul rector al Universității din București — nu s'a abătut o clipă de la linia sa de apostolat.

● Nicolae Iorga este un creator! Liga pentru unitatea culturală a Românilor de pretutindeni, Universitatea libere de la Vălenii de Munte — Acest focar de înalt și luminat naționalism — Școala de misionare de la Văleni, Institutul sud est european ca și institutul de artă grafică și tipografie înființate de el, sunt doavada și mijlocul cu care acest spirit creator a luptat și luptă pentru realizarea idealurilor sale.

Nicolae Iorga a pregătit răsboiu pentru întregirea neamului larătunci când sub povara fatalităților țara trăia clipele cele grele ale zilelor dela Iași, a fost singurul poate care neclintit a crezut în victoria finală, a fost acela care a insuflat sufletelor obosite și desorientate credința în viitorul etern al acestei nații. În Iași anarhizat, pe front și pretutindeni a fost flacăra focului nestins al sufletului poporului său.

Nicolae Iorga împlinește 60 de ani! Dumnezeu să-l țină mulți ani încă în mijlocul nostru, așa cum pururi a fost: Tânăr, plin de neclintită energie și voință în lupta sa pentru ridicarea neamului, pentru trezirea și îndrumarea acestui popor plin de nobile virtuți atât de puțin valorificate. Suntem datori — acum când chemat să conducă destinele țării și ale neamului, în aceste momente de grea cumpăna, are nevoie de toate energiile, de la cel din urmă țăran și până la cel mai mare învățăț — să-l dăm din sufletul nostru, cu jertfa noastră, doavada că toată munca sa urașe nu a fost în zadar.

Arad 20 Aprilie 1931.

Ing. Dem. Șerbănescu.

● După două săptămâni de frâ-mântări, în care timp partidele, deși spuneau că sunt gata să se sacrifice pentru binele țării, nu au căzut totuși de acord pentru o conlucrare frătească, soluția crizei a fost găsită prin constituirea unui guvern sub președinția d-lui N. Iorga.

● Nu este un guvern de partid. Alcătuit din oameni din afară de partide, este, cum a declarat și d. Iorga, un guvern de lucru.

● Alcătuit în câteva ore, guvernul acesta a depășit și surprins aşteptările partidelor, care sperau fiecare soluționarea crizei în favoarea sa.

● Nedumerite la început, partidele au început în cele din urmă să și precizeze atitudinea față de guvernul constituit. La național-țărăniști, ramura ardeleană ar fi pentru o atitudine ostilă, dar foștili miniștri țărăniști și currențul general sunt pentru o atitudine conciliantă.

● În partidul liberal ducist, bâtrâniștilor sunt pentru o opozitie, în timp ce tinerii sunt pentru sprijinirea guvernului.

Partidul D-lui George Brătianu este dispus a sprijini fără condiții nouă guvern. S crede că aceeași atitudine o va avea și d. Dr. Lupu, Averescu și împărțiti, dar currențul general este pentru sprijinirea guvernului.

● În acest timp guvernul și-a început activitatea fixându-și în primul rând directivele generale ale guvernării și dând publicitate un manifest către țară.

Duminică, d. Iorga a vizitat pe șefii partidelor, expunându-le situația, și le-a îmânat căte o scrisoare în care îi cere concursul.

● Parlamentul va fi convocat în primele zile ale lunii Mai. Guvernul va da citire declarației ministeriale, apoi se va începe discuția generală asupra declarației, după care va urma votul Adunării.

Numai dacă Parlamentul va vota neîncredere în guvern, se va cere dizolvarea corporilor legiuitorare și se va proceda la noi alegeri.

● În vederea viitoarelor alegeri — dacă vor fi — averescuști, lupiști și georgiști au început tratative de cartelare. Se tinde la oalianță și cu socialiști, evrei și minoritari, pentru realizarea unui front unic în alegeri. Liberalii și național-țărăniști sunt preocupati de aceeași idei.

● Liga „Vlad Tepes“ a dat un comunicat prin care declară că va sprijini guvernul Iorga considerându-l ca emanația principiilor susținute de Ligă.

„Un popor se judecă, nu după ce a cucerit, ci după ce menține și după ce desvoltă.“

N. Iorga.

Religioase — Culturale.

Puteri de viață nouă.

In sfârșit suful primăverii a biruit frigul îndărâtnic al iernii, nu prea aspre, dar prea întârziate. Puterile de viață nouă saltă din toate fibrele firii. De sub învelișul de frunziș uscat își scot capul întâiele floricele ale pădurii. Și pe rând despică coaja groasă a pământului plante fragede, atât de fragede și sfioase încât te miri cum răzbesc la lumină din sicriul, în care a fost închisă atâtea luni viață firii. Dumnezeu le-a înzestrat cu voință tare și putere mare ca, din ădâncul întunecos al pământului, să poată apuca drumul spre soare.

«Au doară nu sunteți voi cu mult mai presus decât acestea?... Dacă iarbă câmpului, care astăzi este și măine se aruncă în cupor, Dumnezeu aşa o îmbracă oare nu cu mult mai vârtos pe voi?» (Mat. 7, 26; 30.).

Stăm uimiri în fața viguroasei manifestări a puterilor de viață la plăpândele creației, cum le atinge suflarea caldă a primăverii. Numai oamenii se complac în lene și lâncezire, cuprinși de indoială și descurajare, măcar nouă ni s-au dat de mii de ori mai mare putere, trupească și sufletească, decât acelor neînsemnate plante neajutorante, pe care, cu o ușoară atingere de picior le putem dripi, fără nădejdea de a se mai putea reculege.

Adevărat și spiritul omenesc se avântă în sbor peste creștetul munjilor, se coboară în adâncurile pământului; cercetând și studiind pretutindenea. Noi diriguim puterile firii și schimbăm cursul năvâlincelor, în alvii nove; stăpânim mările și prindem fulgerele cerului. Nici cel mai feroce animal sălbatic nu ni se poate impotrivi. Ori se supune, ori pierde. Întreaga natură este constrânsă să-și plece cerbicea sub jugul voinței omului.

Dar cât de nevoiași suntem față cu noi însine. Cât de slab și anemic ni-e brațul când trebuie să facă ordine în viața noastră personală. Ne descurajem repede, ne plângem mereu de pie-deci, ce se pun de-a curmezișul voinței și a gândului nostru bun și ne speriem de cea mai mică sfârșire, pe care ar trebui să o facem. Cât sunt de lipsiți de bărbătie, față cu ei însiși, bărbății mari și femei cu faimă!

Sunt oameni fanatici în chemarea și specialitatea lor, dărzi în stâruință pentru un lucru, sau o idee, care îi scoate în vâzul lumii, dar în aceeași vreme își negligă în chip rușinos viața lor personală. Se pare că întreaga cultură modernă nu e clădită decât pe astfel de exteriorizări unilaterale. Căci altfel cum să ar putea, ca în mijlocul unei strălucite «civilizații» omenirea bolnavă să meargă totuși spre prapăd, trupesc și sufletește?

In ce chip minunat ne izbesc vedereputerile de viață ale firii. Cel mai mic firicel de iarbă e străbătut de o năzuință puternică, de o voință inconștientă, dar activă, de a se forma, de a crește, de a înflori și aduce rod. Firicelul plăpând năzuește să devină arbore uriaș.

De ar avea și oamenii această voință neînduplecătă spre o desvoltare sufletească și trupească, până la desăvâșire, — altfel ar fi viața și altcum am sta. Dar este peste măsură de tragic, că omul nu are îndemnul să-și pună toate

puterile trupești și sufletești în slujba desăvârșirii ființei sale, cum o fac de sine plantele și animalele...

Noi ne chinuim o viață întreagă a dobândii câteva bunuri trecătoare, ce ne pot face placerea de o clipă. Eva a rupt mărul, a luat fructul opriș, dar și-a dat în schimb sufletul. Și la fel facem noi. Noi vinDEM sufletul de dragul idolilor, cărora se închină lumea de azi, pentru a-și satisfacție poftele unei vieți pur materiale. Nici odată n'a trebuit omul să-și torturize mai mult trupul și să-i rămână mai puțină vreme pentru desăvârșirea vieții sale spirituale, ca tocmai acum, sub regimul faimoasei culturi, a cărei jință e să învețe pe om cum să dobândească și să se înșăpânească în toate bunătățile pământului, pierzându-se, în aceeași vreme, pe sine însuși.

Trebue să învățăm dela florile plăpânde ale primăverii și dela întreagă firea. Să ne pătrundem de credință că suntem chemați spre înălțime și să avem incredere că suntem înzestrăți și puterea de a ne ridica spre culmile desăvârșirii. Adevărat, trebue să ne punem în funcțiune toate puterile de viață, simțurile vii și voia neînfrântă de lucru, ca să destrămă vălul întunericului, ce ne-a învăluat ființa noastră lăuntrică și să ieşim în bătaia luminei lui Hristos care luminează tuturor. Sub raza și căldura ei sufletul își va lua avânt spre desăvârșire.

Lasă să se facă primăvara și în sufletul tău. De sub proșighița obicinuțelor puterile vieții vor face să țină nească florile virtușilor, și de pe pomul vieții tale vor cădea, deodată cu înmugurirea nouă, toate frunzele uscate și rămășiștele vechi și moarte.

Cine știe să-și salte puterile de viață nouă, ca într-o primăvară statornică, va putea aștepta în liniește și cu incredere și foamna vieții, bucurându-se de rodurile ei.

N. Iorga la Blaj, în anul 1911.

In jurul gării Küküloszög (așa botezaseră ungurii gara Blajului) roiau zeci de mii de valahi. Valurile cămașilor românești înghițeau petele surtucurilor orășenești și marea aceasta albă se aşternea pe linia căii ferate cu mii și mii de ochi fixați în deșertările răsăritului, de unde se aștepta în toată clipa trenul acestator de mare bucurie națională: Nicolae Iorga.

O companie de jandarmi cu pene de cocoș la pălării își înghițeau saliva încercând să stăvilească năvala poporului iluminat de cea mai sfântă nerăbdare. Dar de abia se auzi șiuerând strena acceleratului și paturile puștilor ungurești deveniră neputincioase. Trenul trebui să se opreasca înaintea gării, speriat de uralele, cari nu mai conteneau.

Iar când apăru la ușa unui vagan figura de apostol a celui mult dorit, nu se mai știu ce-i rânduială sau program, Ardealul îsbucnit într-un elan, pe care

Un eveniment literar.

(Memorile Druii Prof. Nicolae Iorga)

In două volume (ambele 747 de pagini) dl. Prof. Iorga și-a publicat notele zilnice, făcute din Mai 1917 până în Martie 1920 în legătură cu cele mai însemnante momente din istoria neamului și a țării noastre. Aceste note făcute cu obiectivitatea unui savant de talia d-lui Prof. Iorga au o valoare deosebită. Ele sunt cel mai important document istoric al epopeei noastre naționale, care a fost publicat până în zua de azi. Cu privire la răsbolul întregiei neamului s-au mai publicat și alte cărți, carti și ele își au însemnatatea lor literară. Toate acestea sunt făcute dintr-un anumit punct de vedere; sunt în cea mai mare parte apologetic, făcute pentru publicul mare și îndeosebi pentru generațiile tinere. Memorile d-lui Prof. Iorga redau fișel și fără nici o înfrumusețare de stil întâmplăriile la care și Dsa a participat până în capăt. Ele sunt Izvorite dintr-un profund și cald sentiment patriotic, și îmbrăcate în haina spirituală a unei vaste culturi. Aceste impresjurări au făcut posibil, ca atâtea porunci și greșeli politice a unor fruntași ai vieții publice a României, — ca atâtea scăderi și depravări sociale, înrente unor vremuri de neliniște și prefaceri, să fie exact redate, dar fără să deprimeze pe cettitor. Optimismul sănătos al dlui Prof. Iorga nu le-a dat o importanță exagerată, cum atât de greșit fac unele firi impresioniste, chiar și azi, când primejdiiile nu sunt atât de mari și de amenințătoare, ca și atunci.

Cele două volume cuprind o serie de caracterizări succinte foarte judecătoare de situații și aprecieri juste de oameni, și tot atâtea păreri pline de înțelegere, adevăruri filosofice, care impresionează profund pe cettitor. Ar trebui să publicăm căteva luni de-a-rândul cătate pentru a demonstra cu nenumărate dovezi această afirmație.

Cetrea acestor memorii este deosebit interes pentru noi români de dincoace de Carpați. În ele găsim relatare în tot locul unde e vorba de personalitatea atât de interesă profund morală și armonioasă, a relui nostru Rege Ferdinand, care și om are calități excepționale, de atât de puțini supuși al Lui au cunoștință. Regele era foarte religios, de o delicateță rară, și înzestrat cu putere de pătrundere a problemelor și de cunoaștere a oamenilor. În aceste memorii vom mai găsi și oglinda a comportării românilor desorbiți, toate părțile bune dar și cu ciudățile nefranțării, pasiunilor și desorbițarea lor în rolul de constructori, epoca de consolidare a patriei întărite. Pe noi arădani ne va interesa în special fruntașilor noștri locali între care dl. St. C. Pop a dat dovezile unei bozsite și devoteții activității.

Vom mai găsi acolo redate emoțiile: dureri și bucurii, privind trecutul conducătorii României până și-au văzut realizat scopul, privind fruntașii liberi și căldura sufletește cu care s-au gândit la noi. Atunci când vestile prime despre încreșterea prăbusirei puterilor centrale au venit, dl. Prof. Iorga spune: „O mală mare pentru lumea întreagă nu se poate (pag. 88, vol. II); iar când aliații trecut Dunărea pe la Zimnicea și se întorc din Ardeal, sosescă pentru a cere trarea armatei române în această invadare, exclamă „Se pot descrie într-o menea zile, fără a le profana? (pag. 104 vol. II.)

Memorile druii Prof. Iorga trebuie citite și răscătită de multe ori, de către fiecare român, dar mai ales de către fiecare român din provinciile de dincoace de Carpați. Ele sunt și un capitol din istoria modernă a României, pe care trebuie să cunoască fiecare intelectual. Cetățenii români mai ales aici, când autorul își exprimă frânele destinalui țării, prezintă deosebită actualitate.

CULTURALE

Arad Șega: Concertul Societății literarei Sf. Gheorghe.

Luat în două zile de Paști societatea literară Sf. Gheorghe din Arad-Șega a aranjat în localul Grădinei de către serbare culturală.

Programul varlat a început prin rugăciunea Hristos a inviat. A urmat apoi o felie a părintelui Felea despre puterea sufletească. Restul programului a inclus susținători și aprecieri de cor. S-au remarcat dșoarele Petean, Blro, Nădlăcan, Andreica și Băduș. Apóstol Mogoș, Tuluc, Drecin.

Corul, condus de teologul absolvent Sever Pigli, a executat ireproșabilă răcățile Victoria, Hristos a inviat și gina la Mărișești. Pentru felul ceea ce a urmat și condus cociorul nu putem decât felicită. În acest timp, având în vedere talentul său în această direcție, îl prevedem o moasă carieră de preot și condus de coruri.

Venitul net al acestel serbări și efectat fondurilor pentru repararea mărișeștei casei Culturale, căreia români Șega ar trebui să îl acorde cu multă importanță, pentru a avea un local bine aranjat și potrivit scopurilor și mai cu seamă pentru a lăuda înțele ungurilor care înțeleagă ceea ce reprezintă unele case maghiare în mijlocul cestui cartier românesc.

DIN JUDET.

PECICA.

Vineri, 10 curent a avut loc adunarea generală ordinară a Soc. Sportive „VIRTUTEA”. Întruirea s-a ținut în sala Casei Culturale participând majoritatea membrilor. Ședința a fost deschisă și preșidată de către D-l Gh. Cereanț, președintele societății, care printre frumoasă cuvântare, arată membrilor scopul și progresul făcut atât de secțiunea foot-bal, cât și secțiunea culturală a societății.

Se citește contul de gestiune, bilanțul, se aproba bugetul pe 1931, apoi se constituie Biroul. S-a ales următorul comitet: Președinte: Dr. L. Moldovan adv.; Vice-președinte: N. Clmpoleș stud. și M. Stoicovici; Secretar: St. Teretean III.; Bibliotecar: D. Aconiu, elev S. S. C.; Cassier: R. Jugu, contabil; Controlor: D. Ardeleanu, stud. și R. Fantea, contabil; Econom: Gh. Danicico, elev Sc. Norm. Membruri în comitet: Ds. S. Barbu, elevă, Tr. Văgălău funcț., P. Chepețan, funcț., Gh. Șicolovan, funcț.: Tr. Puta, stud. și N. Șicolovan.

După alegerea comitetului, Dl. Gh. Cereanț, mulțumește celor prezenti, ridicând ședința.

SERBARE. Luni seara, a doua zi de Paști, societatea tinerimii adulte „Sfântul Gheorghe” din Pecica a aranjat o frumoasă serbare asistată de un public numeros, executând un program variat.

În afara de program L. Bila a dansat „Căzăceașca” și executat cu multă dibăcie unele exerciții libere, urmat fiind de mii de aplauze.

De relevat sunt meritele tinerului și neobositului învățător I. Popescu, care și-a depus toată oboseala pentru reușita acestel serbări.

D. Ar.

Pecica, Duminică seara, 19 curent, Corpul notarilor din plasa Pecica, sub patronajul D-nei și D-lui primpreștor Dr. Gheorghe Drăgan, a aranjat în sălănele cazinoului român din Rovine o frumoasă Petrecere cu dans.

Deși taxa de intrare era benevolă totușu venitul net s-a urcat la suma de 28000.—Lei. Intreg venitul net a fost destinat fondului pentru zugrăvirea bisericii ort. rom. din Pecica.

Coresp.

—o—

SIRIA.

SERBAREA CORPULUI DIDACTIC.

A 2 zi de Paști a fost organizat în salele restaurantului și Casină Române un program artistic-literar dat de Corpul didactic din loc.

După mari pregătiri și stăruințe programul s-a executat în fața unui public select ce a rămas pe deplin satisfăcut.

Programul s-a început la orele 9³⁰, cu „Cristos a înviat” cor mixt.

A urmat cuvântul de deschidere ținut de d. director Tr. Debeleacu. Dna a ținut să arate în câteva cuvinte starea actuală a societății românești din loc și alurea. Descrie în culori vii felul cum înțelege tineretul de astăzi să și petreacă viața. Face un apel tinerilor de a se concentra, lăsând la o parte tot ceea ce nu poate să intre în înțelesul cuvântului frumos și termină mulțumind călduros On. public pentru participare.

Punctul 3 a fost poezia „Dormi în pace” de Vlahuță, declamată de dl

inv. D. Ionescu. Dovedind talent, Dsa a fost îndelung aplaudat. În timpul declamării a fost acompaniat de orchestră cu cântarea „Luceafărul sărăc”.

După aceasta a urmat pricessna „Lăudați” de Mustescu, cântată de Dna și Dnul Debeleacu. Executarea a fost mult peste aşteptări. Dna posedând o voce de soprano dulce și puternică iar Dl Debeleacu de bariton, au făcut ca publicul să trăiasă câteva clipe sublimă.

Urmează „Serenadă” de Bena și „Nu-mi place” de Vîdu, coruri mixte, ultima fiind bisărată.

Partea I se termină cu dialogul „Somerrii” predat de dnii inv. Tr. Chira și I. Tiplea, stârnind mult hăz, jucat fiind cu pricere și abilitate.

In partea II s-a jucat „O noapte furtunoasă” comedie de Caragiale. Rolurile au fost de la felul următor: Iupan Dumitrușche: Dl. T. Cristea, Veta, nevastă-sa: Dșoara Sara Moldovanu, Zîța sora-sa: Dșoara Fl. Amar, Chiriac: Dl. T. Chira, Rică Venturiano: Dl. D. Ionescu, Ipingescu: Dl. I. Tiplea, Spiridon: Dl. G. Sărăndan. Rolurile în general au fost bine executate.

Ultimul punct a fost marșul „Trăiescă România Mare” cor mixt.

Programul terminându-se la 12, a urmat imediat dansul, care a ținut până la orele 6 dimineață, când publicul s-a retras mulțumit.

Merită toată lauda Corpul didactic și mai ales Dna și Dl Debeleacu prin stăruința cărora s-a putut înjega un program destul de bogat. Deasemeni merită acceaș lauda și Dșoarele și Dni cari și-au dat concursul la coruri și piesă.

Corul a fost condus de Dl. inv. Tr. Chira.

Coresp.—Siria.

—o—

BUTENI.

SERBAREA CRUCII ROȘII. De un an încoace Societatea Crucea Roșie filiala Buteni, începe să se afirme tot mai mult, împărtind bani, ajutoare în hrana și îmbrăcăminte și organizația serviciul medical pentru săraci. Cea mai importantă faptă din ultimul timp, este împăcarea societății românești cu cea minoritară, care an de an rândul au trăit ca pisica și cădele.

Pentru adunarea fondurilor ucesare acestel opere caritabile, Societatea Crucea Roșie aranjează serbări și cealuri dansante. O astfel de serbare, cu un variat program româno-maghiar, a organizat a doua zi de Paști în localul Casină Române. Remarcăm spirituala causerie a dlui Dr. Felter, medicul circumscriptiei, comedie „Fiecare cu a lui”. Dintre diletanți s-au remarcat dșoara Letiția Suba, dñiță Ion Giurgiu și Coțoi Vasile; triologul unguresc „Kifizet ma”, bine jucat de dnii Dr. Popper, Waritz și Jurányi Ed., încheerea festivalului s-a făcut cu un admirabil tablou vivant; — impresionantă dșoara Letiția Suba, declamând, în reflexele focurilor de artificii, plângătoarea DOINĂ a lui COŞBUC. Restul la înăltime.

Succesul moral că și material a fost desăvârșit, astfel că nu putem decât felicită filiala Crucii Roșii din Buteni, și mai cu seamă pe dna Aurora Dr. Grozda și dl. Ion Giurgiu, pentru acțiunea lor.

Păstorul fiind și azi ocupația principală a muntenilor, natural, cele mai multe credințe și superstiții sunt în legătură cu viața pastorală.

În ținutul Hălmagului, între altele, cea mai răspândită este credința în „muroi”. Se presupune că anumite femei, mai cu seamă bătrânele, stăpânnind puteri occulte, pot să fure laptele dela vaci. Cutare bătrâna săracă are o singură văcuță, și străbate totușu mai mult lapte, are mai multă brânză, decât o casă de bogăți, cu trei vaci dolofane.

Mulți afirmă că au văzut șarpele sugând la vaci. Unele vaci o lăză prin pădure, și când s-au oprit din fugă într-un hăfiș, au început să mărâi că după vițel, a ieșit șarpele și a început să sugă. O chemase șarpele. Uneori, pierde laptele dela vaci, mai ales vara, ori este amestecat cu sănge. Lumea crede că sunt măncate de strigăi.

Pentru combaterea muroilloar sau a strigărilor, în noaptea de Sângioiu, se practică un obicei foarte curios. Cu Sângioiu se începe anul pastoral, scoțându-se vitele la păsune. Atunci se fac strigări pentru alungarea muroilloar.

În preseară, se adună în grupuri fiacălandri și ies pe vârfurile dealurilor ce predomină comună, apoi adunându-și lemne, aprind focuri. După ce s-a inserat bine și lumea să așezat pe acasă, încep să strige în gura mare, să fie auziți cât mai de departe, intimități din viața satului. Strigările se concep în formă de dialog, premiers totdeauna de stereotipele: „Aule, Maule”.

Incepe înălțul de pe un deal:

— „Aule, Maule”!

Răspunde altul de pe alt deal:

— „Ce ți-e frate Paule”!

— „Mă mână muroile”, sau „Mână muroile vacile”!

— „Să nu mână mana vacilor, trimite pe Toaderu Anil să mână de la Mărluța lui Petru”.

Așa se dau în vîleag spre năcazul celor vizăți legături nepermise de dragoste, cunoscute, ori și spre mare haz, cele tănuite.

Cuvintele „Aule”, „Maule”, „Paule”, nu sunt uzitate în partea locului, fie

că și-au pierdut înțelesul, fie că s-a început simple constiții fonetice, pentru a permite folosirei mai amplă a organelor vocale, contează numai caști stereotipă.

Tot cu această ocazie se mai joacă și jocuri de foc. Se impletează multe, roate vechi de car, pe care aprinzându-le, le dău de-a dumitale. În unele locuri, se aruncă părău maldăre de pae aprinse, fără ca focul să piutească pe apă.

Tr. Mag.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI ARAD

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la generația cunoștință în ziua de 30 Aprilie 1931 orele camera No. 54 în locul acestui bunău, se va înțelege pentru curarea următoarelor cantități de le necesare judecătorilor din județul Arad:

Judecătoria Siria	— 45 m ²
Aradul-Nou	— 40 m ²
Buteni	— 41 m ²
Chișineu	— 63 m ²
Hălmagiu	— 54 m ²
Ineu	— 45 m ²
Nădlac	— 36 m ²
Radna	— 33 m ²
Rovine	— 63 m ²

Total 420 m²

Lemnul vor fi de cal. I. esențial, crăpat și uscate.

Predarea se va face la fiecare decătorie până la 20 Sept. 1931.

Ofertele se vor depune la Tribună în ziua mai sus fixată, înscrise, în sigilat. Ofertanții vor depune o sumă de 5%, din valoarea lemnului oferită în numerar sau efecte garantiate de stat, iar restul de 5% până la cheerea contractului; caetul de sănătate poate vedea la camera No. 54 în orele 9—13.

21 Aprilie 1931.

Prim-Președinte: G. Hârgot

Grefie: T. Da

No. 1073. No. 216

Cumpăr, schimb, împrumut, și biciclete și motociclete plătibile în pe un an. Schimb băcuri și baterii.

MOTORICA

calea Banatului Nr. 199

Cele mai ieftine verighete de aur, ceasuri, bijuterii, și ochelari le cumpără.

REINER IOSIF

ceasornicar și bijutier

ARAD, str. PIRICI 3. În dosul Teatrului

No. 108 3—24.

JOSIF FICH, văpsește, curățește și spălă cu prețul CELE MAI EFTINI. Centrala Str. Banu Nr. 14, Filiala Bv. Regele Ferdinand Nr. 35, Nr. 215 1

Zi eftină la baia Simay

În fiecare săptămână **vinerea**, atât pentru femei, cât și pentru bărbați, ORICE BALE (aburi-vană-hidroterapie) numai 30 Lei baie în vană cl. II, în fiecare zi Lei 30.

Cronica militară.**Vîitorul răsboi va fi în 1935—1940.**

Deși nimeni nu dărește un alt răsunet, națiunile apuse se pregătesc să în vederea unei mari conflagrații mondiale pentru anul 1935—40.

Acestea au fost declarațiile din anul trecut ale profesorului Delisle George de la Universitatea din Glasgow care cu ocazia unei conferințe la Williamstova în Statele Unite. „E trist că mințile cele mai savante și răzinoase o cauză rea” a adăugat Profesorul Burne.

Desvoltându-și ideea, savantul a adăugat, spre exemplu, că în Statele

Unite, 200 din cei mai mari chimici lucrazează la perfectionarea de noi gaze otrăvitoare. Să au avut din nenorocire succes în experiențele lor.

În vremea aceasta Anglia cheltuiește 200 mil dolari pentru perfectionarea bombelor cu gaze pe o rază de zece mili.

„Răsboiul este inevitabil, a încheiat Burne națiunile mari cheltuiesc anual în preparativ de răsboiu, cam aceeași sumă de bani pe care o cheltuiau în perioada 1909—1914”.

M.

Amintiri tragice și pline de învățăminte.

Sufletele se înalță și pulsesc în stereoleme — atunci când ele scormonesc împreștie cenușa uitării — de pe urmările acelora care s-au jertfit pentru destinele neamului nostru.

Cartea de aur a Tărei Noastre ne arată exemple mărețe — pe care trebuie să ni le reamintim — atât pentru suțul și recunoștința strămoșilor nostri, cât și pentru oțelirea și înflăcărarea celor generații actuale și cele viitoare.

Flacără patriotismului a încâlzișit sufletele marilor noștri bărbați de Stat din toate ținuturile românești — și și pus în acțiune bravile noastre oştirii de răsboiul pentru întregirea neamului.

* * *

Cu ocazia trecerii armatei române prin Carpați în anul 1918 — la glasul desrobirei al frajilor noștri din deal — ungurii au căutat să-și răsuscite prin execuții în masă și torturile să fie mai îngrozitoare.

Voi reaminti numai câteva cazuri cele fiind chiar din ținuturile Aradului. La 20 Februarie 1919, un batalion de trupe regulate ungare, venind din sud cu tunuri, mitraliere și cu un tren blindat, au atacat comuna Siria sub pretext de a dezarma garda națională românească, au bombardat-o și au lăsat-o cu asalt.

Întrând în sat, au masacrat o mulțime de locuitori, printre care încrengătura familiei a fruntașului român tăran. După aceea, au întins mărele în comunele învecinate din Igoie; 60 înși au fost uciși printre femei și copii. Mulți au fost îtratați, puși în lanțuri și închiși.

În comuna Socodor, cei doi preoți bisericiei locale: Leucuța și Popuța, au fost uciși, iar cadavrele răcate în Criș. La Ciuci, Locuțul Tămaș a fost pus să-și săpe tur groapa.

Într-unul din cele mai infame asasinate s-a petrecut în Beiuș. În noaptea 3-4 Aprilie, Căpitanul ungar Verzy a ridicat la miezul nopții din spatele lor pe fruntașul român, Ioan Daș, membru al comitetului executiv al partidului național român și designat Consiliul Dirigent ca Prefect al județului Bihor, precum și pe avocatul Nicolae Bolcaș, i-a uaruncat într'un omobil și i-au dus la gară. De un vagon legat de o mașină i-au lăsat în comuna Lunca, lângă Văscău,

la 20 Km. de Beiuș. Până la ziuă, cei doi martiri au fost torturați și apoi duși la marginea gropii săpate pentru ei într-o vâlcea. Aci supliciul a reînceput. Li s'a tăiat nasul, li s'a sfărâmat brațele cu paturile puștilor, li s'a înfăptuit baionetele în gură și în ceafă, li s'a scos ochi și la urmă au fost aruncați în groapă de vii, unul peste altul și acoperiți cu pământ

S-ar putea cita multe și îngrozitoare exemple de natura celor arătate mai sus.

Sunt convins că și acestea sunt suficiente ca cetitorul linistit și absorbit de vâltoarea evenimentelor zilnice să-și transporte o clipă spiritul la aceia care au fost torturați pentru a ne lăsa nouă o Românie Mare și Frumoasă.

Dar ceea ce pare mai trist este că începe să se aștearcă uitare și pesie acei care au fost maltratați pentru cauza neamului și pentru acei călăi care i-au schinguit și îngropat de vii.

Preoți cu crucea în mână și credințe în Dumnezeu au fost luăți dela ușa altarului și au fost îngropăți de vii de magnații unguri.

Avocați — ofițeri — femei și copii după ce au fost schinguiți și au săpat singuri gropile de tortură și acoperiți — de vii cu pământul românesc — pe care aici calcă liberi și îmbrățișăți cu multă căldură de unii dintre noi.

Este o crimă ca noi să uităm aşa de repede — este un sacrilegiu — că să încălzim la sănurile noastre pe acei de sânge dușman care au robit pe frajii noștri ardeleni — de veacuri întregi.

La mulți le place societatea străină, limba și obiceiurile lor. Mulți nescotesc — elementele românești — pe diferite considerente. Un popor care uită trecutul lui nu poate aspira nici odată la un viitor strălucit. Țara aceasta — este a Românilor.

Români din toate unghiuile tărei dela Nistru — la Dunăre — și până la Tisa au creiat România Mare.

Să ne iubim frățește — căci în sângele nostru curge sânge românesc și să nu așternem valul uitării peste sufletele acelora, care au fost torturați pentru destinele neamului nostru.

Să-i proslăvim și să ne încălzim inițiile românește — la flacără iubirii de „Tără și Tron”.

Marinuș

Inconștiință sau neghiobie.

Medicii români sunt dați afară. — În locul lor se angajează medici minorițări.

Pe teritoriul Transilvaniei există încă de pe vremea dominației maghiare o vastă organizație de ajutor mutual a muncitorilor care are ca scop să asigure muncitorilor bolnavi o asistență medicală gratuită, iar celor ajunși întrista situație de a fi incapabili de muncă să le acorde un ajutor material eficace pentru a le asigura existența. Actualmente această organizație stă sub conducerea Casei Centrale pt. asigurări sociale, dar funcționează și pe mal departe pe baza vechilor legi și descentralizată pe județe. Fondurile Caselor Cercuale Județene se adună din cotizațile muncitorilor de toate categoriile precum și din cele ale patronilor cotizații stabilite după anumite norme.

Asigurările muncitorilor.

Nimeni nu poate contesta marea utilitate socială ale acestor instituții. Dar cum adeseori se întâmplă ca o idee sau principiu de o înaltă valoare morală sau socială să fie greșit aplicate, tot așa s'a întâmplat și în cazul asigurărilor muncitorești, căci biurocracia stearpă care a pus stăpânire pe această organizație a reușit nu numai să-l pervertească rolul, dar a adus-o chiar la marginea prăpastiei. De altfel era natural să se ajungă la un asemenea rezultat, când personalul de biurov începând dela umilul impiegat până la inspectorii de toate gradele și toate solurile — și mai ales aceștia din urmă — au sporit din an în an în mod vertiginos, consumând o bună parte a fondurilor destinate asistenței medicale și materiale a muncitorilor membri asigurați. Până când așezările industriale erau în plină activitate, biurocracia ipertrofiată s'a putut adăpta nestingherită de nimeni la izvorul crescut nesecat al fondurilor muncitorești căci bani erau din beișug și pentru unii și pentru alții.

Păcatele biurocratiei.

Dar criza economică le-a tulburat puțin linisteau, așezările industriale în urma scăderii consumărilor s-au văzut nevoite să-și reducă numărul angajaților lor în consecință să redusă și

numărul muncitorilor asigurați. Ca urmare firească a acestor stări de lucruri au scăzut și fondurile altădată atât de bogate. Biurocracia se vede similară să acționeze pentru a-și echilibra bugetul. Să acționează așa după cum crede ea mal nimerit. Face în primul rând presunții asupra corpului medical pentru a reduce întrucât e posibil numărul incapacibilității de muncă. În acest scop emite ordine din ce în ce mai severe pentru a constrângere pe medici să-și calce pe conștiința lor profesională și să declare de sănătos pe cel suferind. Dar și această măsură s'a dovedit a fi încurând insuficientă. Cel chemați au fost puși în situația de a căuta alte modalități pentru salvarea instituției. Să au clocit ce au putut și ei până ce au luat hotărâre eroică. Dar ce credeți pe cine vizează hotărârea lor? Pe droia inspectorilor și parainspectořilor cu salarii considerabile și jetoane de prezență și diurne fabuloase. O, nu, sunteți prea naiv dacă credeți așa ceva. Au aflat el o măsură mult mai justă și mai eficientă. Plecând dela premisa că medicii sunt vinovați de împasul în care au ajuns deoarece prescriu prea multe ajutoare de boala, este natural că ei să și suferă consecințele. Să se reducă deci numărul mediciilor și a ajutoarelor lor.

Inspectorul general ce are de zis?

După informațiile pe care le avem, la această soluție s-au oprit conducerile Caselor Cercuale Arad. Oare nu au putut afla o soluție mai echitabilă? Să ce are de zis la toate acestea Dr. Cosma medic inspector general al Caselor Cercuale din Ardeal, care în calitate de medic șef al Caselor din localitate a luptat cu multă răvnă și ani dezlănțându-pentru a da o organizație medicală bună muncitorilor asigurați, încunjarându-se în acest scop cu o pleiadă de medici bine pregătiți. Noi aşteptăm linistită desfărșuirea lucrurilor, având convingerea că până în urmă se vor afla soluțiile cele adevărate. Dacă nu, vom încerca să le sugerăm noi cu o altă ocazie.

Accident de cale ferată la Cicir

Acarul Pădurean Nicolae voind să evite o catastrofă, a fost omorât de un tren de marfă. Trenul deraiaza.

In noaptea de Sâmbătă spre Duminică, după ora 12, trebuia să sosescă trenul de marfă dinspre Teiuș, care trebuia indrumat pe o linie moartă până după trecerea acceleratului spre București. Trenul a fost semnalat la 12 și 20 minute și acarul Pădurean Nicolae, a îndreptat acul pe o linie de garaj.

Nenorocirea se produce.

Trenul venind cu viteză neobișnuită și acarul crezând că nu se va putea opri în gară și voind să evite o deraiare în celalt capăt al gării, s'a repezit la ac, voind să-i de-a drumul pe linia spre Arad. Aci a fost surprins de locomotiva trenului de marfă care i-a tăiat ambele picioare.

Deraierea.

După aceasta trenul totuși a fost oprit, însă voind să libereze linia,

trecându-l pe o linie auxiliară trenul a deraiat. S'au răsturnat 4 vagoane, dar din fericire, alte victime omenești n'au fost.

Pădurean moare.

Vestea nenorocirii a fost imediat telefonață la Arad, de unde a pornit un tren de ajutor, împreună cu șeful gării Arad, șeful biroului de mișcare, medicul C. F. R. etc., dar degăba, căci Pădurean Nicolae, a murit săcându-și datoria și evitând o ciocnire groaznică între trenul de marfă și acceleratul ce pleca din Arad.

Dumnezeu să-l erte.

* *

Circulația spre Teiuș a fost oprită 2 ore, iar acceleratul spre București a fost indrumat peste Timișoara.

S'a instituit o anchetă pentru aflarea vinovaților.

Manifestul guvernului Iorga către țară.

D. Nicolae Iorga președintele Consiliului de miniștri, a lansat un apel către țară, în numele guvernului ce-l prezidează.

Manifestul, care a fost afișat eri în toată țara, are cuprinsul următor:

Dorința cea mai călduroasă a M. S. Regelui a fost precum se știe, aceea de a aduna în jurul M. S. pe toti aceia cari în vechea Românie sau în țara unită prin sacrificiul tuturor până la cel din urmă soldat, au contribuit să piue pe temeli statornice țara noastră tubită, continuând silințele generațiilor cari s-au perindat timp de șapte sute de ani pe acest pământ.

Pentru aceasta M. S. Regele a făcut apel la un om a cărui valoare face parte din capitalul moral al Europei actuale. Timp de două săptămâni d. Titulescu n'a reușit să armonizeze voinți deprinse a-și sta împotriva.

Rămânea o singură soluție, care nu putea să fie decât a unui guvern de bunăvoiță, de jertfa desinteresată pentru țară, de fierbinte dorință de a scoate pentru moment din greutățile cari o apăsă, pentru ca mai târziu cu toții împreună, pasiunile fiind potolite prin însăși opera de liniștirea gospodăriei, întreaga lume politică destotință să poată colabora la așezările cu totul noi pe care le cere vremea.

Amescțecat de patruzeci de ani în viața politică a țării, fără să fi adus în ea nici interes politic, nici patimă personală, ajuns la vîrstă de 60 de ani, când singură dreapta judecată și iubirea de oameni hotărât acțiunile oamenilor, conștient că n-am pierdut viața mea fără să aduc servicii neamului din care m'am născut, am crezut că pot avea îndrăsneala să iau asupra mea sarcina de a prezida un mănușchiu de oameni dintre cari nu e unul care să nu și fi făcut dovada pricererii la locul unde prin grația M. S. este pus astăzi.

Indreptându-mă către România din toate clasele, sătui de lupte zădarnice în cari cele mai frumoase bunăvoiță s-au obosit adesea fără folos, noi în așteptarea, numai cândva fi nevoie, a

alegerilor din cari dorim să fie reprezentanți oameni de ispravă, indiferent de gruparea din care fac parte, pentru ca astfel pentru întâia oară nimănii să nu se poată plângă că votația lui exprimată legal n'a fost finită în seamă, asigurăm că tot ceia ce se poate face deocamdată va fi scopul silințelor noastre, dar că minunea așteptată de toti n'o poate face decât însuși poporul român, scuturându-se de toate prejudiciale și curățindu-se de toate patimile rău făcătoare.

Pentru aceasta se cere înainte de toate munci și liniște.

Munca vom ocroti-o prin toate mijloacele noastre, iar pentru a asigura liniștea țării, care nu trebuie să fie la discreția oricărora suflete turburate, vom face uz de tot ceia ce legea pune la dispoziția noastră. În marginile legitime om își va putea găsi dreptatea, orice partid își va putea urmări ținta.

Un control atent va atinge toate administrațiile și orice băjocură cu banul scump al unei țări săracă va fi pedepsită aspru spre a se da exemplu oricui va mai culeza să se atingă de averea cu greu adunată a ei. Comisiuni speciale vor merge din loc în loc pentru a verifica gestiunile prea multă vreme lăsată fără control. În același timp oricine crede că poate fi scutit de datoria de a sprijini țara prin contribuția sa va fi urmărit fără milă, căci mila cea mare trebuie să o avem pentru țară, nu pentru ce se sustrag dela datoria față de dânsa.

Dar vom lua din cel dintâi contact cu departamentele noastre toate măsurile necesare pentru ca statul să se restrângă numai la ce este de nevoie, desăvârându-l de toti paraziții regimurilor politice cari copleșesc un buget cu mult prea greu pentru umerii noștri. O simplificare

Titulescu și politica internă.

Opinia găsește, că Titulescu ar fi leșit compromis din încercările încheiărilor unui guvern național. Judecând după aparente și fără o drăguție obiectivă a dedesupțurilor, părerea de mai sus ar putea să fie justă. Cel mai strălucitor diamant nu va putea scăpa de pete când e svârlit în mociră. Aceste pete sunt însă numai aparente, diamantul continuând să-și păstreze întreaga strălucire de fondată ce va fi scos și curățit de noroi.

Este cazul vrednicului bărbat de stat Titulescu. Umbrele aruncate asupra lui de limbuția presei și prejurii superficiale de o clipă au dispărut chiar atunci când i-a început mandatul. Titulescu era sortit să fie ultima încercare în materia politică de partide. Trebuia să se cunoască odată definitiv istorul din care se adapă politicianii de meserie. Căci dacă există în sufletul lor un dram de patriotism adevarat, în fața apelului Malești Sale

— care le trimitea pe Titulescu, sănătul său cel mai apropiat, ca o pahie de salvare a demoltării lor — trebuiau să-și plece toate lăstinci de ură, toate patimile, toate societățile. Durere, încercarea a fost o nouă — nădăjduim — cea din urmă destulă cu atât mal dureroasă cu căt nici mai sceptic cetățean nu bănuia atenția nemericie în rândurile stegarilor politici românești. De acuma, lucru său a limpezt. Ne cunoaștem pe deosebit valoarea oratorilor noștri de bălciori, cu căt mai rău miroitoare a devotamentului politicianilor de meserie, cu a mai luminoasă răsare figura vrednicului Titulescu, care a rezistat tuturor instigatorilor cancanurilor și culiselor conchideștilor cu partidele politice, rămnând ceeace trebuia să rămână: reprezentantul destoinic al țării într-o situație cel puțin aşa de importantă ca aceea de prim ministru al țării.

Dimitrie Manea
Arad, str. METIANU
Singura Prăvălie
Română

cu articole de modă pentru bărbați Pălării, cravate cămași cu prețurile cele mai estime.

No. 1-1

**P
R
A
C
I
T
R
U**

In munca noastră vom primi orice ajutor real cu aceiașă redință, căci nu avem nici clientelă și satisfacție. Înțeleg și pe aceia care fac parte din alte neamuri pe care logica și biruită a istoriei ni i-au făcut concetăteni și cari siguri pe totă moștenirea lor morală, întăribilă trebuie să fie frătești și laboratori ai noștri.

Vom merita astfel stima și popoare cu care odată am arătat dreptul omenirii la viață și a acestor state, aliate amice, de care ne leagă grija și păcăli între oameni, sprijinită hotarele conștințite de tratate.

Președintele consiliului de ministri,

Nicolae Iorga

Deștepți și naivi.

(roman)

11

Era o zi minunată de primăvară. Pământurile se imbrăcaseră de timpurii cu mătasa verde a ierburi și soarele și forța blajinii razele strălucitoare prin firele de farbă, printre pietricele șoselei albe și unde străvezii a părăsui, care șopotea pe lângă drum. Sub nesfârșitele întinderi ale bolții albastre pământul înmugurea începuturi de primăvară, nepăsător de frâmantările viermilor și orânduirilor lor riguroșe limitate între hotare, națiuni, religii, pe când un neînsemnat vlermușor pășea îndesat pe un drum de țară, purtând în suflet credința binevoită și dorul să înfrângă hotarul. Drum lung de zile multe și obositătoare se întindea până în culmile vînoații ale Carpaților, dar nici o oboseală nără și putut împiedeca marșul sufletului pe care îl mâna o putere nevăzută spre România, fără cunoașterea rostului ce avea să fie dincolo de hotar.

După un drum de două sute kilometri ajunsese în satul Vulcan în zoriile unei dimineațe. Două sute de kilometri îl făcuse bătând talpa la pământ și poposind noptile în case de oameni nevoiași. Când i-se terminase merindea, vându-se pe o nimică toată octoilul, iar din orașul Deva se întăritase cu niște lucrători de păduri, cari mergeau spre Poiana. Aci vându-se unui miner clasul de argint și cum degetele dela picioare ieșiseră la aer prin talpa roasă de drum, și permise luxul de a călători până la Vulcan cu trenul.

Nu și pierdu-se elanul și hotărîrea. Cumpărase un calet și își însemnase întâmplările zi cu zi. Textul era preșărat cu versuri și schițe, iar în trenul dela Poiana până la Vulcan culesese din gura unui bănățean o adevărată odisee rimată. Din cel trei arginti pe cari își vându-se clasul, cheltuise unul și-i mai rămâneau și bani mărunți valoarea

a două monede de câte un leu. Cruța banii. Preferă să rabde foame, dar să ajungă la țintă. Bănățeanul cu care se imprietenise în treu, îl spuse, că în Vulcan sunt oltenei cari vin cu zarzavat de dincolo și pentru bani au să-l treacă Carpații.

Trenul sosise în zoriile zilei, pe întuneric. Voicu porni hoțar prin sat și întâmplarea îl făcu să dea peste un oltelan din cei cu zarzavaturi. Nu lipsi mult ca Voicu să-i sară în gât de multă bucurie și fericire, că pentru întăaloară în viața lui întâlnea un frate de dincolo, român din țara românească. Cu inima deschisă și plină de încredere Voicu mărturisii olteanului ce gânduri îl purtau în satul Vulcan. Olteanul elși și-a spus:

— Dar parale ai?

— Am — se grăbi Voicu, de al fi crezut, că cel puțin câteva sute se întâmplă în buzunarile lui.

Olteanul fu însă desamăgit când știrici mai de aproape, dar prevăzător și nedisprețind nici sumele mici, consimți să-i indice potecile de urmat

prin Carpați pentru o monedă de argint. Așa se înțeleseră ca Voicu să pornească înainte pe o potecă doar prin pădure, iar la un punct să se întâlnească cu olteanul, cîrură un alt drum.

Voicu și îndesă în buzunar că frânzele cumpărate la o brutărie, pornește pe drumul indicat de oltean. Atât de fericit și mulțumit de sine, nici nu se mai gădea la putere de a fi prins; era sigur de succese, doar se înțelesese cu olteanul și înduse și plata, iar de acumă începând să-și făurească în gândul lui planul de vizitor. Și cum mergea cu pasul niclesc spre colinele munților se găsea că are să se ducă la București, pităria României, are să se prezinte Regelui și o să-i spună așa:

— Ma este, eu am venit să pun în slujba țării românești. Copilul care pornea cu douăzeci tanăr în buzunar să facă un marș de douăsute kilometri, avea dreptul să permită naivitatea de a crede, că ajungând la București îl-se vor deschide toate comoriile lumii.

Cronica medicală

Profilaxia tuberculozei.

Dacă inițierea în cunoștințele actuale asupra tuberculozel sunt de o realitate pentru fieștecare dintre noi, schimb cunoașterea personală și mijloacelor care ne permit să apără contra infecțiunii și a opri propagarea ei este indispensabilă. De orice lăslă prețuște sănătatea sa oprie precum și a semenilor săi. Acea i-mi ţin de datorie să înzista și mai mult asupra acestui capitol problemei care ne ocupă.

Infecția tuberculoasă după cum am zut din cele relatate până în prezent, este în funcțiune de doi factori: propagarea de importanță a bacilului Koch b. orgașmul individualului. În consecință măsurile de apărare se vor adăuga fieștecaruia dintre acești doi factori. Cari sunt mijloacele care ne permisă să dece o luptă eficace contra b. tuberculozel? O știm din cele expuse și înainte că caracteristică b. Koch este rezistența sa considerabilă la acțiunea diferenților agenți medicamentoși. De această fapt distrugerea lui în organismul individualului bolnav cu ajutorul medicamentelor toxice obișnuite se poate obține fără pericolitarea organismului respectiv. În schimb dacă îl putem distrage, avem totuși mijloace suficiente pentru a-l localiza și să tăia calea propagării. Pentru ca izolarea aceasta să se poată efectua este necesar să se izoleze toate focarele de infecție, ori unde și sub orice formă să ar prezenta ele. In consecință se impune izolarea completă de bolnavi precum și de un alt anturaj a lor individuilor tuberculoși cu leziuni și deschise, adecă capabile de a elimina bacili virulenți. Izolarea se face fie la domiciliul bolnavului sau un spital sau în sanator. Ultima este mai rațională, deoarece lăsând bolnavul sub acelaș acoperiș cu antrenorul său din diverse considerații de sentiment este imposibil să se realizeze complet contactul dintre bolnav și apartinătorii săi. Izolarea întotdeauna spitalicește este absolut înțățătă atunci când datorită unor convingeri materiale precare bolnavul este obligat să se retragă în aceeași încăperă sumbră care adăpostește și pe ceilalți membrii a familiei sale.

Izolarea unui bolnav de către antrenorul său nu este numai de interes fa-

miliar limitat, ci este în același timp și de un interes obștesc. Colectivitatea este cu deosebire interesată în cazurile când bolnavul îndeplinește o funcție sau exercită o profesie care îl sălăsește să petreacă o bună parte a zilei în mijlocul unei aglomerații de indivizi, cum este de exemplu învățătorul, profesorul, elevul de școală etc. Învățătorul și profesorul pot servi ca focare de infecție extrem de periculoasă dacă nu se iau la timp măsurile de izolare. Tot asemenea elevul tuberculos și mai ales cel care trăiește în Internat are cele mai prielnice condiții pentru a diceni germenul boalaie să intre colegii săi. Pentru a paraliza propagarea tuberculozel, afară de localizarea ei prin izolare foarelor de infecție vom încerca și distrugerea microbului atunci când acesta se află în afara organismului omesc; în alimente sau în mediul exterior. În acest scop vom elmina din hrana omului ori ce aliment provenit dela un animal bolnav de tuberculoză, și lăsând că specia bovină a b. Koch poate fi patogenă și pentru om. Vom tine seama de acest principiu mai ales la procurarea laptei ce se dă în consumă copiilor sugaci. Numai un lapte recoltat dela o vacă îndemnă de tuberculoză, se poate da în consumația copiilor. (Proba se face prin reacția cu tuberculina) În cazul când provoarea laptei este dubioasă se impune o fierbere prealabilă rațională pentru a distrage bacilul Koch.

În aceeași ordine de idei vom supune unei desinfecții riguroase orice obiect ajuns în contact cu un bolnav tuberculos căci acesta poate transmite cu multă ușurință germenul boalaie. În cazul că bolnavul este izolat la domiciliu persoanele care îngrijesc de el își vor reduce la strictul necesar timpul petrecut în jurul său, și pentru mai multă siguranță la patul bolnavului vor purta pe față o mască protectoare confectionată din tifon cu scopul de a opri pătrunderea microbiorilor în căile respiratorii.

Din lipsă de spațiu nu putem continua cu enumerarea tuturor măsurilor individuale sau colective de profilaxie. Ne permitem totuși să accentuăm că o profilaxie rațională este condiționată de descoperirea bolnavilor cu leziuni active capabile să elmină bacili virulenți că și de posibilitatea de izolare a acestor bolnavi. Un popor va avea cu atât mai multe șanse de izbândă în luptă contra tuberculozel cu cât el va avea mai multe organe bine pregătite și înzestrate pentru descoperirea bolnavilor precum și mai multe așezăminte spitalicești pentru izolarea lor.

Dr. C. R.

Schimbări cu tâlc în personalul medical al Casei Cercuale Arad.

Acum câteva săptămâni au fost puși în retragere pentru vîrstă înaintată doi medici ai Casei Cercuale din localitate. Spre surprinderea tuturor și pe neașteptate în posturile rămase vacante au fost numiți doi medici minoritari-evrei în persoana Dr. Török și Dr. Rónai. Numirile sau făcut prin surprindere dela centru și fără a se lua avizul organelor subalterne. În felul acesta s'a tăiat calea medicilor români dintre cari unii poate mai bine pregătiți pentru a concura la aceste posturi. Opinia publică românească a primit numirile din chestiune cu rezerve deplin justificate, dar s'a resemnat, deoarece noii numiți au ocupat posturi deținute până aci tot de medici minoritari. Dar Casa Centrală pentru asigurări sociale în zilele acestea a ținut să dea o nouă lovitură de teatru care deastădată seamănă f. mult cu o palmă zdravă aplicată constiției românești din Arad. Să anume folosindu-se de prevederile noilor legi militare Casa Centrală pt. asigurări sociale dispune prințo decizie licențierea medicilor militari Dr. Knall Dr. Botelu, Dr. Opris și Dr. Bonciucat din posturile pe care le-au ocupat la Casa Cercuială din Arad. În același timp pentru a tăia calea concurenței loiale prin același adresă a numit pe noii titulari a posturilor respective în persoana Dr. Wiener, Dr. Pecsi, Dr. Antal și Dr. Adalbert F. Graba care s'a pus la demiterea medicilor militari precum și la numirea noilor titulari în țara în care atât de chestiumi de mare interes public se rezolvă cu o revoltătoare întârliere ne îndreptățesc să presupunem, că numirile noile nu au fost determinate de interesele instituției ci de alte interese cu mult mai „urgente.”

Nu ne îndoim de perfecta onorabilitate ale acestor cari au semnat deciziunea rușinoasă dar le-am cere să ne împărtășească și nouă motivele cari îi au îndemnat la săvârșirea acestui act. Sunt oare medici minoritari-evrei noii numiți celebrăți în specialitatea lor și ca atare prin numirea lor s'a achiziționat puteri prețioase Casei Cercuale, puteri asemănătoare, căroru nu s'au putut afla în rândul medicilor români? Să dacă da, pe ce cale s'a convins Ministerul de această superioritate? Prin concurs prin examen de capaci-

tate? Dar știm că un asemenea Concurs sau examen nu s'a ținut nicăieri în timpul din urmă. Atunci numirea a fost impusă de înalte considerații politice? Ne îndoim și în această privință căci în cazul acesta s-ar fi numit elemente reprezentative din corpul medical minoritar și nu elemente atât de puțin cunoscute chiar și în cercul medicilor.

Să mai tare ne încurcăm în explicația numirilor în chestiune dacă ținem seama, că ele s-au făcut într-un timp când se studiază reducerea personalului existent din motive de economii bugetare.

Ori cari ar fi motivele ascunse ale acestor numiri cu tâlc, opinia românească așteaptă cu nerăbdare deslegarea taliei de nepătruns. Până atunci roagă pe noul titular dela Ministerul Muncii și Sănătății să se sesizeze, și să ia măsurile necesare pentru a chema la datorie pe cel cari au pus prea multă grabă și prea puțină conștiință românească în numirea celor patru medici minoritari evrei.

CURTICIU.

FESTIVALUL SOC. GH. COŞBUC.

După multe săvârcoliri și eșecuri, tinerimea română din Curtici, a reușit să constituie o societate culturală trainică sub numele de *societatea de lectură GH. COŞBUC*, sub președinția lui Cîntean Petru. Din comitetul de conducere fac parte doilea T. Clepea, I. Bătăneanu, F. Moraru, Dărăbat, Gabor, Dantos și Clupullig.

Societatea și-a început activitatea culturală la Crăciun, aranjând un reușit festival, din venitul căruia s-au cumpărat 360 volume, punându-se astfel bazele bibliotecii societății.

In luna Martie societatea a fost declarată persoană juridică și morală.

Conform programului, societatea Gh. Coșbuc, a aranjat a doua zi de Paști un mare festival artistic urmat de dans. Programul bine executat. S-au remarcat dșoarele Vașanu C., Hărcoianu și Urs, dñii Nădăban, Dărăbut, Cîntean, Don, etc.

Populația a acordat un concurs ne-limitat, astfel că festivalul a avut și succes material.

După program a urmat dans până a doua zi dimineață, lumea petrecând în veselie și bună dispoziție.

micul aventurier, care pornise pe jos sute de kilometri spre România. Fură milosi și îl îngrijiră în mod deosebit față de alii delicioveni. Îi aduceau prăjitură, iar Voicu resemnat să se supună sorții, îi distra desemnând pe pereți cu cărbune mutrele simând-coase din jurul lui.

După câteva săptămâni fu escortat acasă la Gruiu. Urmă să fie trimis cu „șupa” din post în post, dar un sămbătă omenos al șefului poliției se opusă acestui procedeu greoi și plin de mizerie pentru delicioven. Între timp sosiră și telegrame, prin cari poliția era încuviințată să-l escorteze direct acasă, pe cheltuiala părintelui Grigorie din Gruiu.

(Va urmă).

Modele noi de corsete, atenuază comod stomacul, pântecele și șoldurile.

Corsete Princess și de gumiă, după cele mai noi tăieturi.

Irma PILCZ
salon de corsete
Arad, Str. Eminescu №. 14.

lersește o bună bucătă de drum. Trezit din reverile lui de un lătrat de câine ciobănesc și în curând încunjurat de soldați. La început crezu, că sunt români, dar restul lui fu negrăit de amără când vorbind limba pentru — care era un profund desgust. Îi înălțătă și începura să-l descoase.

— Minți, că el e din România și nu cu tatăl său la Vulcan cu zări, iar acumă se întoarce acasă.

Cum așa singur, fără pașaport și drumuri ascunse?

Tata a plecat înainte și eu am să cumpăr niște frantele și să-l săgez de pe urmă — continuă să învenimicul trecător clandestin de frontieră, pe când scose frantele din sac și le arăta namilelor de grădini.

— Grănicer vru să-l bată, dar ce să luă apărarea și-l însotă la părăsirea dela pichet la plotonul din

— la pluton îl aștepta și olteanul.

— Se îngrozi la gândul că olteanul a fost arestat pentru el și se hotără

să nege cu orice preț, că lar cunoaște.

— Cunoști pe acest om?

Se prefăcu că-l măsoară de sus până jos, apoi răspunse hotărît: Nu!

— N'ai vorbit cu el astăzi dimineață?

— Nu!

— Nu l-ai dat o coroană ca să te treacă frontieră?

— Voicu, tresări surprins, dar răspunse tot așa de hotărît: Nu!

Toate întrebările erau zadarnice. Fu amenințat cu bătala, stârul însă în aceleași răspunsuri. În sfârșit simțea o mare mulțumire. Mulțumire, că n'a tradat pe biețul oltean.

U-mă interrogatorul olteanului.

— Iaca spun drept — mărturisi acesta — dar să nu mă bateți și să mă lăsați la femei și copii, că sunt om sărac...

Si olteanul povestii tot, așa cum venise copilul la el de dimineață, cum îl arătase poteca și cum venise la plotonul de grăniceri, nechemat de nimic, să raporteze cele știute.

— Că știți dumneavastră — complectă el — că eu pe aci îmi căștig

hrana la copilași și n-ai căica legile pentru toată lumea asta...

Voicu asculta și nu vrea să-și credă urechilor. Adecă olteanul îl tradase? Olteanul în care își pusește increderea de frate și pentru care el ar fi fost în stare să suferă bătăie și orice numai să nu-l vâre la năcaz? Cum, românii de dincolo nu erau altfel de oameni, mai buni, mai de omenie, ca aceștia de aici?

Decepția era prea mare și prea bruscă, ca să n'aibă un efect durabil în sufletul deosebit de sensibil al micului aventurier. Trezirea această la realitate îl făcu să fie apatic cu tot ce avea să se mai întâpte și se lăsă în voia sortii, mai bine zis în voia poliției de frontieră, care-l întrebă din nou, dresă procese verbale, apoi îl escortă la Poliția din Petroșani.

Aci fu ținut mai multe săptămâni, timp cât circulară adresele între autorități pentru confirmarea identității delicioventului. Un polițist scandalizat de temeritatea valahului îl dăduse un ghiont, dar altul, tot ungur, îl luă apărarea și găsi noștimă îndrăsneală

INFORMAȚIUNI.

Calendarul săptămânal

Aprilie		are 30 zile		Prier.
Zilele săpt.	1931.	Calendarul Julian îndreptat	Calendarul Greg.	Soarele răsare apune
Duminică Mironositelor, Ev. dela Marcu, c. 15, v. 43—16.8, gl. 2, a inv. 4. „In vremea aceea venit-a Iosif din Arimateea...“				
Apostolul din Fapte C. 6 v. 1-7; In zilele acelea înmulțindu-se ucenicii...“				
Duminică	26 M Vas. ep., s. Ghet.	Cletus	5.42 8.11	
Luni	27 M. Simeon fr. Dlu.	Peregrin		
Marti	28 A Iason, m. Quintil.	Vitalios		
Mercuri	29 MM. Ruf, Art., Magnu	Petru		
Joi	30 Iacob fr. Domnului	Calarina		
Vineri	1 Pr. Erem, m. Filosoful	Fl. și Iac.		
Sâmbătă	2 Aduc. moașt. sf. Al. c. M	Atanasiu		

□ Lecturi umoristice la teatru. Joi înainte de masă la ora 11, Artiștii Asociații din Oradea vor face în sala Teatrului orășanesc lecturi din autorii nostri umoristici și satirici.

□ Ex-regele Alfons XIII a făcut spionaj în favorul Germaniei? Ziarul „Republique” din Paris, aduce senzațională știre, că ex-regele Alfons XIII al Spaniei, în timpul răsboului mondial — fiind Spania neutră — știrile și diferențele planuri ce eventual le-ar fi primit din partea aliaților, le-ar fi transmis Germaniei. Ziarul amintit cere ministerului de externe francez să certifice dacă cele publicate sunt sau nu adevărate, și în cazul afirmativ să ia măsurile ce le crede de cuvîntă.

Dacă cele scrise de ziarul francez sunt adevărate, acestea ar fi cea mai senzațională afacere de spionaj, cunoscută până acum.

□ Căsătoriști. Alexandrina Toader și Sublt. Roman Virgil.

Dna. I. Vătălan și Căp. Ilie P. Mihalache.

Duminică 29 Aprilie c. va avea loc în Lipova, căsătoria religioasă a dșoarei Valeria Vlad cu dl Vasile Iancu.

Tutorora, felicitările noastre.

□ La Sibiu minoritarii cer oprirea desfacerii ziarelor din capitală. În ședința consiliului municipal al Sibiului, din 16 Aprilie, venind la ordinea zilei propunerea delegației permanente, pentru a aproba înființarea lor 2 chioscuri de ziare, consilierul Bicskey, a protestat vehement, cerând — într-un ton disprețuitor — respingerea propunerii. În sprînjul său aduce argumente foarte ciudate, că anume: strigătul vânzătorilor de ziare românești indispuș pe cetățenii orașului Sibiu. În chipul cel mai obraznic, aruncă cele mai urâte și injuroase cuvinte contra presel românești.

Consilierii români și sași — indiferent de culoarea politică — au protestat energetic contra consilierului maghiar.

□ Marti 21 c. a sosit în Arad Rev. C. T. Harley Walker dela Oxford, un cărturar cu renume și un sincer prieten al României. Domnia Sa va petrece câteva zile la P. S. S. Episcopul Grigorie al Aradului și la dl. prof. Vintilă Popescu și se va duce apoi la București unde va fi într-o conferință din domeniul zilologiei.

Sportive

Iată-ne ajunși, și la ultima etapă a campionatului din anul 1930—1931. Situația nu s'a clarificat nici chiar prin matchurile îsprăvite Duminecă cu semisucces. Ziua de Joi după masă va clarifica definitiv și această chestiune. Gloria, Olimpia, Amefa și Caa vor stabili ordinea de pe tabloul de campionat în urma efortului cel vor depune. Șansele sunt pentru Gloria, chiar dacă va termina la egalitate cu AAC. Dacă sortii vor fi însă de partea lui AAC; și Amefa va înfrunta cu succes pe Olimpia, atunci Amefa trece în fruntea clasamentului prin raport de goluri Gloria va lăua locul al doilea și Olimpia se va bucura — de voie, de nevoie — cu locul al treilea. După jocurile văzute Duminecă la Olimpia, Gloria și Amefa, posibilitățile sunt nenumărate....

Iată aci tabloul după ultimile jocuri:

1. Gloria-CFR 13 9 4 — 50 15 22
2. A.M.E.F.A. 13 8 4 1 45 12 20
3. Olimpia 13 8 3 2 36 15 19
4. C.A.A. 13 6 3 4 21 20 15
5. Tricolor 13 4 4 5 22 32 12
6. S.G.A. 13 4 3 6 25 36 11
7. Unirea 13 1 2 10 16 44 4
8. Voința 13 — 1 12 9 50 1

Pe terenul Gloriei s-au disputat Duminecă trei matchuri, tot atâtea surpirze, de data aceasta mai puțin plăcute. Cele trei echipe din fruntea clasamentului au dovedit odată mai mult, că nu sunt capabile de eforturi egale. Începând cu Olimpia și terminând cu

Amefa, iar de obscuritatea jocului prestat de Gloria nici nu mai amintim — toate au decepcționat.

Dăm aci rezultatele obținute cu această ocazie:

Olimpia 2:1 (1:0)
Joc anemic, lipsit de coeziune în ambele tabere. Nici din aceea ce s-ar putea numi omogenitate. Goalurile au fost marcate de Barbu I. Cosma și Toth, a cărui lovitură dela 25 m. a excelat.

Gloria—Unirea 3:0 (3:0)

In afară de repriza întâia, când de fapt am avut câteva scări frumoase din partea Gloriei, nimic, dar absolut nimic nu a satisfăcut. Repriza a doua a fost o surpriză extrem de neplăcută pentru partizanii Gloriei, cari s-au sbuciumat văzând cum cinci oameni (numiți înaintași) se svârcolească să producă un joc din cele mai primitive... cu greu au trecut 45 de minute...!!!

Tricolor—Amefa 1:1 (1:0)

Surpriza zilei incontestabil că a servit-o Tricolor împărțind punctele cu Amefa (... și astă datorită binevoitorului domn arbitru). Când „Tricolor” vrea, poate să zădărnică orice socoteală tranșată dinainte. A dovedit acest lucru, făcând match nul cu Gloria și bătând pe C. a. a. Cu astfel de joc Amefa nu prezintă mari șanse pentru Campionat. Tricolor a marcat 2 goluri din cele mai frumoase. Arbitru speriat de această avalanșă care se năpustise asupra lui Amefa nu acorda mingea a doua întrată în piață, pretextând bara, văzută însă numai de dsa...!?

CEASORNICHE, obiecte de AUR și ARGINT puteti procura cu cele mai estime prețuri și cu cărticica „CONSUM” la

Nr. 149 1-20

Conferința duii N. Iorga amânată pe luna Maiu.

Societățile culturale românești din Arad pregătesc un mare festival pentru sărbătorirea Duii Nicolae Iorga, cu prilejul împlinirii vîrstei de 60 ani. Cum dl. Iorga anunțase că în ziua de 26 Aprilie c. va fi în Arad o conferință despre Tara Mureșului, festivalul urmărește să aibă loc în aceeași zi. Schimbările politice survenite fac deocamdată imposibilă vinerea duii Iorga

la Arad, determinându-l să amâne conferința pentru luna Mai, când urmează să se desfășoare festivalul societăților culturale. Suntem informați că acestea depun toată stăruință să sărbătorirea duii Iorga se facă cu toată amploare.

Data când va avea loc conferința duii Iorga și programul festivalului se va comunica în timpul său cetitorilor „Aradul”

Apelul P. S. Sale Episcopul Grigorie

pentru semnarea Moratorului băncii „Victor

Preasfințitul Episcop Grigorie adresează un cald apel către cei care n-au semnat până în prezent moratorul cerut de către banca „Victoria” ca măcar acum în ceasul al unsprezecelea, să și calce pe înțimă și să semneze moratorul. O face aceasta îngrijorat de soarta mililor de familiile românești, pentru care falimentul băncii „Victoria” însemnează complecta lor distrugere. Preasfinția Sa este ferm convins că acel în al căror suflet mai e un dram de măslin creștinesc, vor să se aducă acest sacrificiu cerut de aceste vremuri de sărdăcie către suferințele celor mai săraci. Soarta „Victoriei” să hotărâze la 1 Mai, iar felul cum se hotărâze în funcție de atitudinea celor care n-au semnat încă moratorul. Ne asociem la acest apel, din grija părintească a P. S. Episcop Grigorie, rugă ca în atâta rânduri pe cetera să facă datoria sa de aproapele lor, semnând moratorul înainte de a fi pătrazit.

O nouă republică: Spania

In prima săptămână după Paștele catolică au avut loc în Spania alegerile comunale. De obicei aceste alegeri nu aveau un caracter politic. Acum însă din cauza profundelor nemulțumiri ce bântuia populația Spaniei, și mai cu seamă în urma instigațiilor republicanilor, alegerile aceste au fost foarte... politice. În fața votului s-au prezentat 2 liste: monarchiști și republicanii. Acești din urmă au eșit învingători și au somat guvernul să pe rege să tragă consecințele voynelui poporului. După aceasta s-a constituit un guvern republican provizoriu sub președinția lui Zamorra.

In fața acestelui stârli, regele a părăsit Spania spunând că nu vrea să fie motiv de război civil. Această de-

clarătie a fost interpretată în primul moment la o abdicare, însă pe măsură de revenit asupra erorii.

Regele împreună cu întreaga familie a părăsit Spania urmând să se întoarcă în Anglia.

După ziarele de dreapta, din Franța și celelalte țări din Europa, în același secol și mișcare cu caracter revoluționar monarhii ar avea un rol destul de important. Presupunerile aceste sunt bazate pe faptul, că populația a manifestat în favoarea republicanilor.

Pentru cei care cunosc că de istorie Spaniei din ultimul secol, care mișcările și certurile interne au fost intermitente, evenimentele de astăzi nu prezintă nici o surpriză.

STIRI DIN STRĂINĂTATE:
Belgrad: Jugoslavia—Bulgaria 1:0.
Bilbao: Spania—Italia 0:0.

Alexandria: Italia B—Franța de sud

Berlin—Paris 6:2 (2:0)

Revansa s'a terminat cu izbânda nezelor.

Paris—Berlin 34:0. In aceeași zi disputat în Paris un match de rugby care rezultatul de mai sus.

Austria: Wacker—FAC 2:0; Rapid—Slovan

WAC—Austria 5:1, Nicolson—Admiral

Grac: Austria—Ungaria 6:2

Reprezentativele amatoare.

Budapest: Hungaria—Triestina 3:0.

Ferencvaros Ujpest 6:1 (1:0)

Aflăm cu placere, că boicotul zilei minorității anunțat împotriva „Gloriei” a incetat un urmă explicațiunilor reciproc.

Nici nu era nevoie de altfel de așa ce

peste drum de biserica LUTHERANĂ